

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15PP/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014265
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119014265.5

Uznesenie

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a Ing. Miloslav Lipovský a Mária Kramárová, prísediaci, v trestnej veci odsúdeného R. M., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Trnava, dňa 09. júla 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 62 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 súd žiadosť odsúdeného R. M., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom L. - J., W. č. XXXX/XX, t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1T/29/01 zo dňa 29.05.2003, právoplatným dňa 23.10.2003 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3To/65/03 zo dňa 23.10.2003 vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov so zaradením odsúdeného do III. NVS (nápravno-výchovnej skupiny), ktorý odsúdený aktuálne vykonáva na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Nt/91/2018 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trnava bola dňa 31.12.2019 doručená žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej odsúdený okrem iného uviedol, že má za to, že spĺňa všetky podmienky stanovené zákonom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený ďalej uviedol, že svoju minulosť zmeniť nemôže a ani nemôže napraviť to, čo spáchal, avšak uvádza, že úprimne ľutuje všetko čoho sa dopustil, pričom nenapraviteľný dôsledok jeho činu ho bude ťažiť po celý život. Počas výkonu trestu prehodnotil svoj doterajší život, pričom mu pomáhali dobrí ľudia, ktorých stretol. Odsúdený uviedol, že počas celého výkonu trestu odňatia slobody je pracovne zaradený, práca ho baví a rád sa učí nové veci. Vo voľnom čase sa venuje organizovaniu kultúrnych činností, učí sa angličtinu a nemčinu, zdokonaľuje sa v práci s počítačom a v rámci možností sa snaží pomáhať aj iným odsúdeným pri riešení ich problémov. Počas výkonu trestu absolvoval odborné kurzy v odboroch kuchár, IT technológie a jazykové zručnosti a sociálno-psychologický tréning. Absolvoval tiež seminár v odboroch probácia a mediácia, finančná gramotnosť, občianskoprávny systém, kurz asertivity a psychologický tréning ako aj dlhodobý seminár pod názvom „Právny systém SR“ organizovaný Univerzitou Mateja Bela v Banskej Bystrici.

Odsúdený ďalej uviedol, že je oddane veriaci, pričom viera mu dáva veľa síl a nádej na plnohodnotný život v budúcnosti. Katolícky kňaz otec Štefan P. je jeho dlhoročným priateľom, jeho vzorom, ktorý ho neustále podporuje a pomáha mu a poskytol aj spoločenskú záruku v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V žiadosti odsúdený ďalej uvádza, že je dlhoročným členom Slovensko - českého spoločenstva väzňov DISMAS pod vedením kpt. Mgr. Libanta, ktorý je pedagógom v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, cestou ktorého mu bol poskytnutý

prísľub zamestnania a ubytovania. Odsúdený má už niekoľko rokov priateľku, s ktorou plánujú spoločnú budúcnosť, jej dve deti ho volajú „tatino“, pričom po prepustení z výkonu trestu si ich má záujem osvojiť. Jeho priateľka má vážne zdravotné problémy, pre ktoré má problém sa zamestnať, a preto by jej chcel byť po prepustení z výkonu trestu nápomocný. V roku 2013 v dedičskom konaní nadobudol pozemky v k.ú. Lakšárska Nová Ves, tieto má v úmysle dať do prenájmu resp. predať, čím získa prostriedky potrebné na to, aby mohol začať na slobode žiť a pomôcť svojim blízkym a nebyť im na obtiaž.

V závere žiadosti odsúdený uviedol, že sa snaží svojim správaním vo výkone trestu a prístupom k plneniu povinností preukázať, že si plne uvedomuje závažnosť činu, ktorý spáchal a jeho spáchanie hlboko a úprimne ľutuje. Odsúdený preto navrhol, aby súd jeho žiadosti vyhovel.

Z dokumentu označeného ako „R. M., spoločenská záruka“ zo dňa 20.12.2019 vyplynulo, že tento spísal Štefan P., farár v Bratislave, Karlova Ves a Dlhé Diely, pričom menovaný ako niekdajší dlhoročný pracovník duchovnej služby obvineným a odsúdeným dáva morálnu záruku za odsúdeného. Y. P. uvádza, že odsúdeného pozná už dve desaťročia ešte z Bratislavy doposiaľ s ním udržiava osobný kontakt. Je mu známy komplikovaný životný príbeh odsúdeného, pričom sa prihovára za kladné vybavenie žiadosti odsúdeného a dáva záruku, že odsúdený sa dokáže zaradiť do normálneho života spoločnosti. Y. P. hovoril o prípadnom podmienčnom prepustení aj so starostkou mestskej časti Bratislava - Karlova Ves, ktorá mu spomenula možnú pomoc pri hľadaní sociálneho bytu pre odsúdeného.

Z oznámenia spoločnosti JURMAT - elektrik, s.r.o. so sídlom Leopoldov, Dlhá č. 936/53 vyplynulo, že konateľ menovanej spoločnosti dáva odsúdenému prísľub, že ho po podmienčnom prepustení zamestná v menovanej spoločnosti na pozícii pomocného stavebného robotníka a zároveň mu poskytne ubytovanie v ubytovni COMFORT BYT v Leopoldove, kde je zabezpečené ubytovanie pre pracovníkov spoločnosti JURMAT - elektrik, s.r.o..

Z potvrdenia prísľubu na zamestnanie a ubytovanie spoločnosti JURMAT-elektrik s.r.o. zo dňa 17.06.2020 vyplynulo, že konateľ menovanej spoločnosti p. H. E. potvrdil svoj prísľub zamestnať odsúdeného po jeho podmienčnom prepustení v menovanej spoločnosti na pozícii pomocný stavebný robotník ako aj prísľub zabezpečenia ubytovania pre odsúdeného v ubytovni COMFORT BYT so sídlom Trnavská cesta 10 v Leopoldove, pričom ako prejav súhlasu so zabezpečením ubytovania je na tomto dokumente podpísaný aj p. Mgr. E. Y., riaditeľ označenej ubytovne.

Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou dňa 27.01.2020 okrem iného vyplynulo, že odsúdený bol dňa 26.02.2019 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu, je umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Odsúdený bol postupne umiestňovaný v rôznych ústavoch na výkon väzby a trestu odňatia slobody. V Bratislave počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie kolísavého charakteru a častokrát mu bola poskytovaná psychologická intervencia vzhľadom na vnútorné prežívanie viny a očakávaný rozsudok. Počas výkonu väzby nebol disciplinárne odmenený a potrestaný bol pokarhaním dňa 26.11.2001 za poškodenie ústavného pyžama, pričom tento trest mu bol zahladený dňa 26.11.2007.

V ľave bolo správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, pričom v tomto ústave nebol disciplinárne riešený.

V Leopoldove sa v adaptačnej fáze výkonu trestu odňatia slobody vyskytli porušenia ústavného poriadku menej závažného charakteru, ktoré sa po vhodnej intervencii personálu neopakovali a jeho správanie a vystupovanie je v tomto ústave hodnotené ako na požadovanej úrovni. Zaradený bol na viacerých pracoviskách a jeho pracovná morálka bola na všetkých pracoviskách hodnotená kladne. Odsúdený absolvoval odborné kurzy IT zručnosti, jazykové zručnosti, OZ zručnosti, kuchársky kurz a sociálno-psychologický tréning. V tomto ústave bol odsúdený disciplinárne odmenený 5x, pričom disciplinárne bol trestaný 3x, a to 26.11.2005 za porušenie povinnosti slušného správania, kde tento trest mu bol zahladený dňa 17.01.2008, ďalej dňa 19.10.2009 za porušenie zákazu sledovať vysielanie televízie v nepovolenom čase, kde tento trest mu bol zahladený dňa 27.01.2010 a tiež 28.12.2010 za porušenie pracovných povinností, kde tento trest mu bol zahladený dňa 03.01.2012.

Odsúdený bol na základe vlastnej žiadosti dňa 24.09.2013 premiestnený do Banskej Bystrice, kde jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, bol aktívny v organizovaní spoločných voľnočasových aktivít a pravidelne sa zúčastňoval bohoslužieb pod vedením väzenského kaplána. Zaradený bol do počítačového krúžku, kde sa zdokonaľoval v práci s počítačom a venoval sa individuálnemu štúdiu cudzích jazykov. Aj v tomto ústave bol pracovne zaraďovaný a jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne. Jediný pravidelný kontakt mával s rodinným priateľom, duchovným Y.om P.m a so svojou priateľkou a jej deťmi prostredníctvom korešpondencie, sporadickými návštevami a telefonovaním. Disciplinárne bol odmenený 12x a disciplinárne trestaný nebol. Na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Nt/3/2014 zo dňa 04.03.2014 bol preradený na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ďalším uznesením menovaného súdu sp.zn. 1Nt/91/2018 zo dňa 30.01.2019 bol preradený na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ÚVTOS Hrnčiarovciach nad Parnou je správanie a vystupovanie odsúdeného i naďalej na požadovanej úrovni a v tomto ústave bol disciplinárne odmenený 2x, doposiaľ celkom počas celého výkonu trestu 19x a disciplinárne tresty nemá vykázané. Odsúdený je od 05.03.2019 pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Euroobuv II, kde si vzorne plní svoje pracovné povinnosti.

Odsúdený je najmladší z troch súrodencov, má už len jednu sestru, dvaja bratia sú už neboží, vyštudoval gymnázium, v štúdiu pokračoval na Vojenskej akadémii v Brne, odkiaľ odišiel po ukončení tretieho semestra. Odsúdený pracoval ako colná stráž, výčapník a naposledy pracoval s manželkou, pričom pracovné návyky si udržiaval aj počas výkonu trestu. Ústav v hodnotení ďalej uvádza, že odsúdený prejavuje kritický postoj k trestnej činnosti, plní stanovené ciele programu zaobchádzania, pričom ústav hodnotí jeho resocializačnú prognózu ako menej priaznivú vzhľadom na spáchaný zločin a opakované súdne trestania. Ústav v hodnotení konštatuje, že odsúdený sa dokáže správať v kontrolovaných podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, kde má určené pravidlá a plní dané požiadavky. V závere hodnotenie ústav konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Zástupca Ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdenému bola dňa 03.06.2020 udelená disciplinárna odmena, a to písomná pochvala za vykonávanie činností pre všeobecný rozvoj jeho osobnosti v oblasti udržiavania čistoty na oddiely. K čiastočnému preukázaniu splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného zástupca Ústavu uviedol, že tento záver vyplýva z resocializačnej prognózy a recidívy odsúdeného. Odsúdený sa dokáže správať v rámci nejakého režimu za prítomnosti kontrolných mechanizmov a preto aj v prípade, ak by súd mal návrhu odsúdeného vyhovieť riaditeľ ústavu navrhol, aby kontrolné mechanizmy boli i naďalej prítomné v podobe dohľadu nad odsúdeným.

Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplynulo, že tento vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, ktorý mu bol uložený Krajským súdom Bratislava v konaní vedenom pod sp.zn. 1T/29/2001, a to v minimálnom stupni stráženia, pričom odsúdený splnil formálnu podmienku na možnosť jeho podmiennečného prepustenia dňa 07.09.2017 a predpokladaný koniec trestu má mať 07.01.2026.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplynulo, že tento bol doposiaľ 5x súdne trestaný. Vojenským obvodovým súdom Bratislava bol v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/274/1988 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do I. NVS, pričom amnestiou zo dňa 01.01.1990 mu bol odpustený výkon časti uloženého trestu vo výmere 2 roky, 3 mesiace a 24 dní. Odsúdený bol Okresným súdom Senica v konaní vedenom pod sp.zn. 3T/187/1991 uznaný vinným zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, kde sa osvedčil v skúšobnej dobe a tiež zákaz činnosti vykonávať hmotne zodpovednú funkciu na 3 roky, trest ktorý vykonal 13.01.1995, pričom toto odsúdenie má zahladené. Odsúdený bol ďalej Obvodným súdom Bratislava V v konaní vedenom pod sp.zn. 1T/99/1993 uznaný vinným zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kde mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do I. NVS a Okresným súdom Bratislava I bol v konaní vedenom pod sp.zn. 3T/76/1995 uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 2 a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného

zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 cit. Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, pričom z výkonu týchto trestov bol podmiennečne prepustený dňa 28.01.1998 Okresným súdom Trnava v konaní vedenom pod sp.zn. 2PP/10/1998 so skúšobnou dobou na 4 roky.

Posledným odsúdením je rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1T/29/2001 zo dňa 29.05.2003 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3To/65/2003, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov so zaradením do III. NVS.

Z pripojeného spisu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1T/29/01 vyplynulo, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp.zn. 1T/29/01 zo dňa 29.05.2003 rozhodol tak, že odsúdeného uznal vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečného recidivistu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 cit. zákona, za čo mu uložil podľa § 219 ods. 2 s použitím § 42 ods. 2 a § 29 ods. 1, ods. 2 cit. zákona výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, pričom podľa § 39a ods. 2 písm. c) cit. zákona odsúdeného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do III. NVS /nápravno-výchovnej/ skupiny. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 3To/65/03 zo dňa 23.10.2003 odvolania odsúdeného a krajského prokurátora zamietol.

Citovaným rozsudkom Krajského súdu v Trnave bol odsúdený uznaný vinným na nasledovnom skutkovom základe:

„V presne nezistenom čase od 22.00 hod. dňa 05. januára 2001 do asi 04.00 hod. dňa 06. januára 2001 v byte č. 7 na Dostojevského rade č. 13/A v Bratislave v opitom stave najprv napadol poškodeného Z. X. tým spôsobom, že ho prudko, opakovane za sebou, značnou intenzitou viackrát uderil päšťou, barlou a drevenou palicou do tvárovej a vlasatej časti hlavy, čím mu spôsobil zlomeninu klenby a spodiny lebečnej, pomliaždenie a zakrvácanie do mozgu s následným bezvedomím, po tom mu drôtom v bužírke zviazal ruky za chrbtom a hodil dolu tvárou do vane, do ktorej napustil horúcu vodu tak, že poškodený mal ponorený nos a ústa pod hladinou vody, čím mu spôsobil udusenie utopením.

Bezprostredne potom kuchynskými nožmi, ktoré mali čepele dlhé 17,5 cm a 6 cm zdravotne ťažko postihnutú poškodenú H. G. opakovane rôznou intenzitou bodal a rezal, čím jej spôsobil na hlavu, hrudníku, bruchu a pravej hornej končatine spolu štyri bodnorené, tri rezné a jednu tržnorenú ranu, na hlavu jej natiahol mikroténové vrečko, ktorým zamedzil prívodu vzduchu do jej dýchacích otvorov a do pľúc, čo viedlo bezprostredne ku jej smrti udusením, a tohto činu sa dopustil, hoci bol rozsudkom OS Bratislava I. sp.zn. 3T/76/95 zo dňa 28. januára 1997 odsúdený za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní štyri a pol roka, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený 28. januára 1998 na skúšobnú dobu štyri roky.“

Zo záverečnej správy s predbežného šetrenia probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trnava zo dňa 03.07.2020 vyplynulo, že pokiaľ by miestom výkonu kontroly odsúdeného mala byť ubytovňa COMFORT BYT v Leopoldove, odsúdený by bol ubytovaný v jednodôžkovej izbe typu garsónka s vlastnou kuchynkou a toaletou. Z predmetnej správy vyplýva, že odsúdený spĺňa podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami prostredníctvom zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby a príslušné technické zariadenia sú k dispozícii.

Na verejnom zasadnutí bol vypočutý ako svedok p. H. E., konateľ spoločnosti JURMAT-elektrik s.r.o., ktorý vypovedal, že odsúdeného nepozná a vidí ho po prvýkrát. Svedok uviedol, že sa pozná s p. H. Z., ktorý je súčasťou väčšieho spoločenstva, ktoré sa chodí modliť do väzníc a ten svedka požiadal, či by pre odsúdeného nemohol poskytnúť prísľub zamestnania a ubytovania, pretože odsúdený je dobrý človek. Svedok doplnil, že každý sa môže zmeniť a každý má právo na šancu. Svedok ďalej uviedol, že odsúdený by spočiatku poberal mesačnú mzdu vo výške 600-700 EUR v hrubom, jeho náklady na ubytovanie by boli vo výške 120,- EUR za mesiac a staral by sa o ubytovňu ako zamestnanec spoločnosti JURMAT-elektrik s.r.o., ktorá by práce odsúdeného fakturovala ubytovní.

Zo Znaleckého posudku č. 16/2020 zo dňa 31.05.2020 vypracovaného znaleckou organizáciou Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Znalci poukázali na obsah znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a psychológie zo dňa 16.02.2001, kde sa okrem iného uvádza, že odsúdený bol tri týždne pred činom bez práce, zháňal si zamestnanie, stretával sa s partiou bezdomovcov, ktorá si dohadovala prácu. V deň činu pil pivo, vodku, víno, varené aj čúčo, taký „megamix“. Stretol opitého Laci báčiho, ktorý ho pozval k sebe domov, u neho pili spolu s jeho družkou. Laci sa hádal s družkou o fľašu piva, vtedy zasiahol a udrel Laciho rukou a viac si nepamätá. Prebral sa až na druhý deň v podnájme. Odsúdený neveril, že skutok spáchal on, nemá preto žiaden dôvod, nič si nepamätá a nevie, či v byte nebol aj niekto ďalší. Odsúdený na obdobie činu prezentoval amnéziu, nejde však o kompletnú amnéziu, je schopný si spomenúť na rozsiahle útržky z obdobia pred a po čine. Jeho osobnosť imponuje ako afektívne labilná, s naznačenými hysterickými rysmi, pričom anamnéza posledného obdobia svedčí pre dissociálny vývoj osobnosti. Znalci zistili v emotívite známky zvýšenej afektívnej lability a výbušnosti, zvýraznenie egocentrizácie prežívania a zníženú frustračnú toleranciu. Vyššie city sociálne a etické sú zmenené, znížená je subjektívna zodpovednosť a kritickosť, tendencie pripisovať vlastné neúspechy a zlyhania sociálnemu prostrediu. V sociabilite je zhoršená adaptabilita, tendencia ku ambivalentným vzťahom, žiarlivosti, zvýraznená agresivita. Osobnosť odsúdeného je abnormne štruktúrovaná s črtami dissociality a histriónstva. Pri analýze motivácie znalci vylúčili patologický motív v užšom slova zmysle, pričom motivačné predpolie tvorila dissociálna štruktúra osobnosti, opakované trestné stíhania, pokles sociálneho statusu a partnerská kríza. V iniciálnej a nábehovej fáze hrala dôležitú úlohu zlostná nálada a labilizácia afektivity po konflikte s manželkou. Na ten konflikt odsúdený reagoval konzumáciou alkoholu, ktorým sa priviedol do stredného až ťažkého stupňa alkoholovej opojenosti, pričom v takomto psychickom stave stretol poškodeného a s ním a jeho družkou pokračoval v ich byte v konzume alkoholu. Poškodení sa údajne dostali do konfliktu, do ktorého sa zamiešal a udrel poškodeného. Na zvyšok činu odsúdený uvádza amnéziu, ktorá môže súvisieť s alkoholovou ebrietou, ale aj s mechanizmami osobnosti. Odsúdený subjektívny motív popiera. Brutálnu agresiu voči poškodeným možno vysvetliť mechanizmom abreakcie (teda odventilovania nahromadenej afektívnej tenzie), pričom na jej spustenie mohol v popísanom stave stačiť aj objektívne menej významný podnet. Zistný motív vystupuje pravdepodobne len ako sekundárny motív, súvisí skôr s dissocialitou osobnosti.

Z dodatku k znaleckému posudku zo dňa 05.02.2003 vyplynulo, že pri hodnotení prognózy resocializácie znalci konštatovali z oblasti osobnostných faktorov abnormne štruktúrovanú osobnosť s rysmi dissociality a histriónstva, pričom medzi črtami osobnosti konštatovali zvýraznenie agresivity, egocentrizmus, afektívnu labilitu, abúzus alkoholu, zmeny vo vyšších citoch etických a sociálnych. K pozitívnym faktorom pričítali relatívne dobré intelektové vlastnosti odsúdeného avšak zároveň konštatovali, že osobná, partnerská a profesionálna anamnéza nesvedčí preto, aby bol odsúdený schopný ich využívať konštruktívnym a prosociálnym spôsobom. Naopak odsúdený podával najvyššie mentálne výkony pri ospravedlňovaní svojich sociálnych zlyhaní a spochybňovaní vyšetrovacích úkonov a súdneho konania. Kriminálna anamnéza odsúdeného sa vyznačuje gradáciou závažnosti trestných činov aj brutality konania a v neposlednej rade je zrejماً neschopnosť sebakritického náhľadu na vlastný subjektívny podiel na opakovanom sociálnom zlyhaní. Znalci z oblasti sociálnych faktorov konštatovali výraznú sociálnu maladaptabilitu, profesionálna kariéra a sociálny status majú descendentný charakter. Odsúdený napriek proklamovanému hlbokému citovému vzťahu k svojmu synovi a manželke nedokázal ani v jednom z manželstiev vytvoriť prostredie umožňujúce primeranú výchovu detí a svoju rodinu materiálne zabezpečiť. Vzhľadom na zjavnú prevahu negatívnych prognostických faktorov z okruhu osobnostného, kriminogénneho a sociálneho znalci pokladali možnosti nápravnej výchovy za výrazne limitované a celkovú prognózu resocializácie za zlú.

Aktuálne odsúdený pri vyšetrení (pozn. teda v roku 2020) k súčasnému trestu odňatia slobody udáva, že nevie ako sa to stalo a dal by zbytok života za to, keby vedel ako sa to stalo „čo mu to buchlo do hlavy“. Bohužiaľ bol opitý a opil sa, lebo našiel manželku in flagranti, začal piť a prebral sa až ráno. Vie, že prišiel s poškodeným do jeho bytu, pilo sa s Laci báčim, vie, že ho udrel, nevie prečo, aký bol spúšťač, na to ďalšie s jeho družkou si vôbec nepamätá. Dnes už je mu jasné, že to spravil on. Mal veľa času nad tým rozmýšľať, súvislosti si nevedel pospájať, je nespochybniteľné, že to spravil. Spracoval to tak, že je to žiaľ pravda a cíti sa dodnes vinný. Pomohli mu rozhovory s otcom P.m, ktorý je mu ako starší brat, verí mu, chodí mu na návštevy, keď mu to čas dovolí, komunikujú aj telefonicky a aj listami. Odsúdený k disciplinárnym trestom uviedol, že bol potrestaný za nepovolené používanie

podomácky vyrobeného spotrebiča (ponorák), za nedovolené pozeranie televízie a za to, že ako brigadír uprednostnil niektorých pri odmenách. Rád by dostal šancu, aby mohol ísť za svojimi, za Y. a deťmi. Agresivita nie je osobnosti odsúdeného cudzia, aktuálne však nepatrí medzi hypertrofované rysy jeho osobnosti. Osobnosť odsúdeného sa javí byť ako disharmonická s histriónskymi črtami, v minulosti bol prítomný výrazný dissociálny vývin a aktuálne imponuje ako vcelku kompenzovaná. Odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody ambulantne psychiatricky liečený v rokoch 2002-2003, pre depresívnu reakciu po úmrtí otca, užíval antidepresíva. Pred výkonom trestu mal obdobie abúzu alkoholu, ktoré spätne bagatelizuje, posledných 20 rokov je vo vynútenej abstinencii.

Znalci pri psychologickom vyšetrení zistili, že výsledky odsúdeného v testoch kognitívnych schopností (intelektu a pamäti) sú z hľadiska úrovne konformné s psychologickým vyšetrením spred takmer 20-tich rokov, čo svedčí pre ich stabilitu a neprítomnosť deterioračných zmien (teda sekundárneho úbytku). Pri vyšetrení osobnosti znalci zistili, že nie sú prítomné známky psychotického ochorenia a ani organického poškodenia CNS. Kontakt s objektívnou realitou je plne zachovaný. Afektivita je zvýšene egocentrizovaná, labilná, napriek snahe pod slabšou racionálnou kontrolou. Agresivita nie je osobnosti cudzia, aktuálne však nepatrí medzi hypertrofované rysy osobnosti. Osobnosť sa javí byť ako disharmonická s histriónskymi črtami, v minulosti prítomný výrazný dissociálny vývin, aktuálne imponuje ako vcelku kompenzovaná. Vo vzťahu k aktuálnemu hodnoteniu prognózy resocializácie znalci uviedli, že čo sa týka osobnostných prognostických faktorov, odsúdený trpí zmiešanou poruchou osobnosti, ktorá mu bola diagnostikovaná v minulosti, pričom túto pokladajú za trvalú. V súčasnosti sa však osobnosť odsúdeného javí ako vcelku kompenzovaná so znížením významu agresivity a afektívnej lability v štruktúre osobnosti, čo môže byť výsledok vekových zmien, zranenia, ale aj socioterapeutických aktivít, pričom dôležitú rolu mohla zohrať aj dlhodobá abstinencia od alkoholu. Podľa znalcov preto bude dôležité dodržiavanie plnej abstinencie od alkoholu aj po prepustení z výkonu trestu. Odsúdený subjektívne akcentuje svoju vieru, k tej sa však hlásil už aj v minulosti a nemala na jeho konanie inhibičný vplyv. Pokiaľ sa týka kriminogénnych faktorov, kriminálna anamnéza odsúdeného zostala nezmenená aj s konštatovanými črtami gradácie spoločenskej nebezpečnosti a brutality konania. V pozitívnom smere sa však zmenil jeho náhľad na vlastnú kriminálnu kariéru. Odsúdený v minulosti spochybňoval jeho vinu, hľadal pochybenia v činnosti polície, znalcov, obhajcov a neprežíval citovo sýtenú ľútosť nad činmi. Odsúdený v súčasnosti uvádza, že sa cíti byť vinný za všetky svoje skutky a svoj životný štýl a proklamuje ľútosť nad svojim konaním a jeho obeťami. Aj keď zmena postojov a sebakritickosť odsúdeného môže mať aj účelový charakter, je markantná. Znalci preto hodnotia prognózu resocializácie odsúdeného a jeho znovuzaradenie do života za možné a riziko prípadnej recidívy za relatívne nízke. Prognóza resocializácie však bude do značnej miery závislá aj od intenzity a systematickej postpenitenciárnej starostlivosti a psychiatrickej ambulantnej starostlivosti.

Znalci svoje závery v znaleckom posudku zhrnuli (okrem iného) nasledovne:

Kontakt odsúdeného s objektívnou realitou je plne zachovaný. Afektivita je zvýšene egocentrizovaná, labilná, napriek snahe je pod slabšou racionálnou kontrolou. Agresivita nie je osobnosti cudzia, aktuálne však nepatrí medzi hypertrofované rysy osobnosti. Osobnosť odsúdeného sa javí byť disharmonická s histriónskymi črtami, v minulosti bol prítomný výrazný dissociálny vývin. Duševný stav odsúdeného aktuálne imponuje ako vcelku kompenzovaný, bez prítomnosti forenzne významnej psychopatológie. Zmiešaná porucha osobnosti odsúdeného s histriónskymi črtami je trvalou celoživotnou poruchou, ktorá sa prejavuje abnormnou štruktúrou osobnosti. V prípade odsúdeného sú prítomné črty ako plytká a labilná emotivita, egocentrickosť, vyhľadávanie vzrušenia, nadmerná pozornosť venovaná sebe a svojmu zovňajšku, impulzívnosť a manipulatívnosť. Prítomnosť akejkoľvek poruchy osobnosti zhoršuje sociálnu adaptabilitu a väčšina recidivistov má niektorú z jej foriem. Riziko sociálneho zlyhania sa zvyšuje pri dekompenzácii poruchy osobnosti vplyvom vonkajších faktorov. Pobyt odsúdeného na slobode nie je z medicínskeho hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Znalci vzhľadom na abúzus alkoholu v minulosti odporučili z psychiatrického hľadiska nariadenie ochrannej ambulantnej psychiatrickej starostlivosti so zameraním na kontrolu dodržiavania plnej abstinencie a včasné podchytenie prípadnej dekompenzácie poruchy osobnosti. U odsúdeného došlo k pozitívnemu ovplyvneniu prognostických faktorov resocializácie v oblasti sociálnej, osobnostnej a kriminogénnej. Odsúdený počas dlhodobého výkonu trestu prešiel viacerými zariadeniami ZVJS s rôznymi režimami a stupňom stráženia a väčšinou sa formálne dobre prispôbil podmienkam výkonu trestu a bol minimálne disciplinárne trestaný. Vzhľadom na dobré rozumové schopnosti vedel dobre posúdiť, aké výhody môže pre seba získať, ak bude dodržiavať disciplínu. K predpokladu riadneho vedenia života na slobode znalci uviedli,

že vzhľadom na súčasné hodnotenie prognózy resocializácie je možné, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. prognóza resocializácie však bude do značnej miery závislá od intenzity a systematickosti postpenitenciárnej starostlivosti a psychiatrickej ambulantnej starostlivosti. Znalci hodnotia pravdepodobnosť recidívy ako relatívne nízku, aj keď opätovné sociálne zlyhanie odsúdeného nemôžu vylúčiť, pričom je potrebné vylúčiť konzum alkoholu ako jedného z možných dezinhibičných faktorov.

Prokurátor navrhol návrh odsúdeného zamietnuť pre nesplnenie druhej materiálnej podmienky, a to dôvodnosti očakávania, že odsúdený na slobode povedie riadny život. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, ktorý už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a tiež na stranu č. 15 Znaleckého posudku, kde je uvedené, že odsúdený bagatelizuje svoj abúzus alkoholu v minulosti, čo nastoľuje relevantnú pochybnosť, či sa odsúdený bude schopný adaptovať podmienkam prípadnej liečby a či táto bude schopná včas zaznamenať jeho prípadné zlyhanie.

Obhajkyňa odsúdeného navrhla, aby súd návrhu odsúdeného vyhovel, pričom poukázala na hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom, prísľub zamestnania a ubytovania a tiež na závery znaleckého posudku, podľa ktorého je prognóza resocializácie odsúdeného priaznivá, pričom riziko prípadnej recidívy odsúdeného je relatívne nízke.

Odsúdený uviedol, že sa mu ťažko počúvalo o jeho minulosti, avšak je to pravda a túto nemôže vrátiť späť. Má však prísľúbenú prácu a ubytovanie a okolo seba ľudí, ktorí ho počas výkonu trestu držali nad vodou. Ďalej uviedol, že chce žiť inak ako žil pred nástupom do výkonu trestu, chce byť s ľuďmi, ktorých má rád a vrátiť im to, že mu pomohli. Ak by mal sklamať týchto ľudí, potom celý trest, ktorý vykonal bol zbytočný. Do výkonu trestu sa nechce vrátiť, čo je pre neho silným momentom. Z celého srdca ľutuje, čo sa stalo a jediné, čím to môže dokázať je, že bude žiť ako normálny chlap. Odsúdený preto navrhol, aby súd jeho žiadosti vyhovel.

Podľa § 437 ods. 3 Trestného zákona (3) Pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu u trestov uložených pred účinnosťou tohto zákona sa postupuje podľa doterajších predpisov. Osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody podľa § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody; osoba odsúdená podľa tohto ustanovenia na výnimočný trest odňatia slobody na doživotie nesmie byť podmiennečne prepustená.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov Po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov Osoba odsúdená za trestný čin vlastizrady (§ 91), rozvracania republiky (§ 92), teroru (§ 93 a 93a), terorizmu (§ 94), záškodníctva (§ 95 a 96), sabotáže (§ 97), vyzvedačstva (§ 105), vojnovéj zrady (§ 114), falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 2, 3 a 4, skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 5, neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 4, nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 2, 4, 5 a § 171b ods. 2 a 3 všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 2, 3, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a civilného plavidla podľa § 180a, zavlečenia vzdušného dopravného prostriedku do cudziny podľa § 180c ods. 2, založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a, nedovolenéj výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 4, 5 a 6, nedovolenéj výroby a držby jadrových materiálov a vysokorizikových chemických látok podľa § 187a

ods. 3, týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 2 až 5, vraždy (§ 219), lúpeže podľa § 234 ods. 2, 3, brania rukojemníka podľa § 234a ods. 3, vydierania podľa § 235 ods. 3, hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 2, 3, 4 a 5 a § 235b ods. 4 a 5, znásilnenia podľa § 241 ods. 2, 3, sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 2 a 3, sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 2, 3 a 4, obchodovania s ľuďmi podľa § 246 ods. 3, 4 a 5, krádeže podľa § 247 ods. 6, sprenevery podľa § 248 ods. 5, podvodu podľa § 250 ods. 5, úverového podvodu podľa § 250a ods. 5, subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 5, poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods. 5, podvodného úpadku podľa § 250e ods. 6, zavineného úpadku podľa § 250f ods. 6, legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 3, 4 a 5 a § 252a, genocídia (§ 259), zločinu proti ľudskosti (§ 259b) alebo perzekúcie obyvateľstva podľa § 263a ods. 3, trestný čin proti mieru podľa § 1 zákona č. 165/1950 Zb. na ochranu mieru, ako aj obzvlášť nebezpečný recidivista alebo osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody (§ 29 ods. 2) môžu byť podmiennečne prepustení až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že v prípade rozhodovania o žiadosti odsúdeného o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je súd povinný aplikovať ustanovenia Trestného zákona č. 140/1961 Zb..

Súd teda skúmal splnenie troch podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného, a to výkon príslušnej časti uloženého trestu odňatia slobody /formálna podmienka/ a preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu a dôvodnosť očakávania, že odsúdený po podmiennečnom prepustení v budúcnosti povedie riadny život /materiálne podmienky/.

Splnenie formálnej podmienky má súd za preukázané zo skráteného výpisu odsúdeného, ktorý trest odňatia slobody vykonáva so započítaním väzby od 07.01.2001, z čoho je potom zrejmé, že odsúdený ku dňu rozhodovania súdu o jeho žiadosti vykonal viac ako dve tretiny z uloženého trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej podmienky preukázania polepšenia, aj splnenie tejto podmienky má súd za preukázané, a to s ohľadom na obsah hodnotenia odsúdeného vypracovaného ústavom. Odsúdený bol počas doterajšieho výkonu trestu disciplinárne odmenený celkom 20x a disciplinárne trestný bol len trikrát, pričom všetky disciplinárne tresty má zahladené, pričom poslednýkrát bol disciplinárne trestaný v mesiaci december 2010. V prípade disciplinárnych trestov navyše podľa názoru súdu nešlo o tak závažné porušenia povinností odsúdeného resp. porušenia Ústavného poriadku, ktoré by na závere súdu o polepšení odsúdeného niečo zmenili.

Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie súd zvažoval tak pozitívne ako aj negatívne skutočnosti, pričom dospel k záveru, že od odsúdeného nie je možné dôvodne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia v budúcnosti povedie riadny život. Pozitívnymi skutočnosťami sú podľa názoru súdu nesporne fakt, že odsúdený bol počas výkonu trestu pracovne zaraďovaný a zodpovedne si plnil svoje pracovné povinnosti. Pracovné návyky a ich zachovanie aj počas výkonu trestu sú dôležité pre návrat odsúdeného do riadneho života, pretože takto sa odsúdený ľahšie zaradi do života na slobode a najmä bude mať legálny zdroj príjmov, ktoré mu umožnia zabezpečiť svoje potreby na živobytie. Ďalšou pozitívnou skutočnosťou je, že odsúdený počas výkonu trestu absolvoval odborné kurzy IT zručnosti, jazykové zručnosti, OZ zručnosti, kuchársky kurz a sociálno-psychologický tréning, čo sú všetky faktory, ktoré mu uľahčia sa zaradiť do riadneho života a najmä svedčia o tom, že odsúdený na svoju budúcnosť po výkone trestu nerezignoval a len pasívne nečakal na deň, kedy uložený trest vykonaná. Dôležitou pozitívnou skutočnosťou je v neposlednom rade kritický postoj odsúdeného k svojej trestnej činnosti, čo svedčí o tom, že odsúdený pochopil protiprávnosť svojho konania a dôsledky, ktoré toto malo nielen na jeho osobu, ale aj na jeho okolie a poškodených. No a napokon v prospech kladného rozhodnutia o žiadosti odsúdeného svedčí aj skutočnosť, že tento by po podmiennečnom prepustení mal zabezpečenú prácu a aj ubytovanie, teda hrozba, že by sa z odsúdeného stal de facto bezdomovec, čo by zrejme časom viedlo aj k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, sa javí byť eliminovaná.

K pozitívnym faktorom súd radí aj skutočnosť, že odsúdený si plnením svojich povinností a svojim správaním vytvoril podmienky na postupnú zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody tak, že z III. NVS bol postupne preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom vykonáva trest od mesiaca január 2019.

Na strane druhej sú ale prítomné negatívne skutočnosti, ktoré súd nemôže nezohľadňovať pri svojom rozhodovaní. Takouto negatívnou skutočnosťou je predchádzajúci spôsob života odsúdeného, ktorý opakovane páchal trestnú činnosť, vo výkone trestu odňatia slobody bol opakovane, jeho trestná činnosť z hľadiska stupňa jej závažnosti gradovala a najmä fakt, že trestný čin, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Na odsúdeného teda nepôsobila ani hrozba z nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody a ani hrozba ďalšieho trestnoprávneho postihu. K negatívnym faktorom súd ďalej radí skutočnosť, že osobnosť odsúdeného sa podľa záverov znaleckého dokazovania javí byť disharmonická s histriónskymi črtami, v minulosti bol prítomný výrazný dissociálny vývin, pričom zmiešaná porucha osobnosti odsúdeného s histriónskymi črtami je trvalou celoživotnou poruchou, ktorá sa prejavuje abnormnou štruktúrou osobnosti. Znalci ďalej konštatovali prítomnosť črt ako plytká a labilná emotivita, egocentrickosť, vyhľadávanie vzrušenia, nadmerná pozornosť venovaná sebe a svojmu zovňajšku, impulzivnosť a manipulativnosť. Afektivita odsúdeného je podľa znalcov zvýšene egocentrizovaná, labilná, napriek snahe je pod slabšou racionálnou kontrolou.

Odsúdený trestný čin, pre spáchanie ktorého je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody spáchal pod vplyvom alkoholu, pričom pre súd je v tejto súvislosti mimoriadne závažným faktorom spätná bagatelizácia abúzu alkoholu odsúdeným, čo zároveň vyvoláva pochybnosti o skutočnej kritickosti odsúdeného k spáchanému trestnému činu. Znalci jednoznačne uviedli, že riziko sociálneho zlyhania sa zvyšuje pri dekompenzácii poruchy osobnosti vplyvom vonkajších faktorov, pričom takýmto vonkajším faktorom je v prípade odsúdeného práve alkohol. Znalci síce uviedli, že vzhľadom na súčasné hodnotenie prognózy resocializácie je možné, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, avšak zároveň doplnili, že prognóza resocializácie bude do značnej miery závislá od intenzity a systematickosti postpenitenciárnej starostlivosti a psychiatrickej ambulantnej starostlivosti. V tejto súvislosti ale súd podotýka, že samotná postpenitenciárna starostlivosť a psychiatrická ambulantná starostlivosť o odsúdeného je bez akéhokoľvek významu za predpokladu, že sa odsúdený k abúzu alkoholu v minulosti stavia nielen nekriticky, ale dokonca ho bagatelizuje.

Zohľadňujúc teda faktory pre a proti podmienenému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody súd po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že negatívne faktory spočívajúce v osobnosti odsúdeného prevažujú, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o riadnom vedení života odsúdeným v budúcnosti, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Súd v prípade odsúdeného neprihliadal na povahu spáchaného trestného činu, pretože na rozdiel od aktuálnej právnej úpravy súd na takúto skutočnosť pri svojom rozhodovaní prihliadať nemôže.

Pokiaľ ide o spoločenskú záruku poskytnutú p. Y.om P.m túto súd nezohľadnil v prospech odsúdeného nie z dôvodov na strane menovaného, ale z dôvodov spočívajúcich v osobe odsúdeného. Ako totiž vyplynulo z vykonaného dokazovania, odsúdený síce subjektívne akcentuje svoju vieru, avšak k tej sa hlásil už aj v minulosti a táto nemala na jeho konanie inhibičný vplyv, a preto udržiavanie sociálneho kontaktu s otcom Y.om P.m a jeho pôsobenie na osobu odsúdeného súd nepovažuje za tak významné, aby ho priradil k faktorom svedčiacim v prospech kladného rozhodnutia o žiadosti odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia, ktorú je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.